

Čís. 80.

**Nařízení vlády republiky československé
ze dne 19. února 1919,**

jímž se doplňuje nařízení o přiročí.

Podle zákona ze dne 24. července 1917, z. ř. č. 307, se nařizuje:

Nařízení o přiročí pro soukromoprávní pohledávky ze dne 28. prosince 1918, č. 3 sb. z. a ň. z roku 1919 se takto doplňuje:

Článek I.

§ 4a.

Osobám a podnikům, jež mají přímo nebo nepřímo nároky za dodávky nebo plnění k válečným účelům proti státu nebo jeho dodavatelům a prokáží, že zaplacení prozatím dosíci nemohou za ně, že však také nejsou s to, aby podle svých jiných výdělků a platebních prostředků zapravily pohledávky dále označené, může povoleno býti soudcovské přiročí dle §§ 1 a 2 uvedeného nařízení pro soukromoprávní pohledávky vzniklé před 28. říjnem 1918 kromě pohledávek směnečných a šekových, ze služebních smluv a pohledávek v § 3, č. 3 až 9, jmenovaných.

Článek II.

Odst. 4, § 5 zní:

Přípustno jest, odložití exekuci i pro pohledávky ze smének a šeků. Kromě toho může i v případech § 4 a 4a) povolen býti odklad exekuce pro pohledávky, pro něž dle těchto ustanovení může povoleno býti přiročí.

Článek III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Zahradník v. r.	Prášek v. r.
Dr. Soukup v. r.	Dr. Winter v. r.
Stříbrný v. r.	Dr. Stránský v. r.
Dr. Rašín v. r.	Habrman v. r.
Staněk v. r.	Klofáč v. r.

Dr. Hruban v. r.

Čís. 81.

**Nařízení vlády republiky československé
ze dne 19. února 1919,**

jímž mění se nařízení ministerstva orby ve shodě s úřadem pro vyživování obyvatelstva ze dne 1. července 1918, z. ř. č. 245, o obchodu osivem.

Na základě § 4 nařízení veškerého ministerstva ze dne 26. května 1917, z. ř. č. 235 (změněného a doplněného nařízením ze dne 17. června 1918, z. ř. č. 216), a zákona ze dne 24. července 1917, z. ř. č. 307, nařizuje se:

Článek I.

§ 7 ministerského nařízení ze dne 1. července 1918, z. ř. č. 245, o obchodu osivem se zrušuje a §§ 4, 8, 11 a 12 nahraží se těmito předpisy:

§ 4.

Uznatí osivo za původní, příslušna jest uznávací komise, u které se zušlechťovatel přihlásil o přehledku kultur na polích. Komise tato stanoví zároveň v každém jednotlivém případě v mezích § 5 přípustnou přírážku.

Rozprodej uznaného původního osiva původním zušlechťovatelem z volné ruky není nadále přípustným, nýbrž platí v ohledu rozprodeje pozměněný § 8.

§ 8.

Uznané osivo skupin v § 2 pod a), b) a c) označených může držitel prodati jen Státním obilním ústavem v Praze nebo mimo Čechy příslušným Zemským obilním ústavem kupcům jemu ústavem tím označeným; při tom předložiti má průkaz o provedeném uznání (§ 3).

Každý zušlechťovatel, který má dle původního ministerského nařízení ze dne 1. července 1918, z. ř. č. 245, pro jaro 1919, uznaná původní osiva, jichž zcizení z volné ruky neoznámil podle předpisu zrušeného § 7 cit. nařízení do dne vyhlášení tohoto nařízení, povinen jest oznámiti je k prodeji Státnímu obilnímu ústavu v Praze nebo mimo Čechy příslušnému Zemskému obilnímu ústavu.

Che-li původní zušlechťovatel, aby příslušný Obilní ústav prodal jeho původní osiva po vyhlášení tohoto nařízení uznaná určitým zemědělcům, nechť udá přesné adresy těchto navrhovaných kupců, množství, druh a odrůdy jimi objednávaných původních osiv nejdéle do 10 dnů po obdržení uznávacího listu příslušnému Obilnímu ústavu, který provede přídel, nebude-li závad.

§ 11.

Kupec uznaného osiva (§ 2 a), b), c)) má dáti příslušnému Obilnímu ústavu písemné prohlášení, kterým se zavazuje, že z osiva vlastní sklizně k pěstění jemu ponechaného odvede stejné množství, rovnající se koupenému. Této povinnosti jest kupec sprostěn, pokud přikupem uznaného osiva doplňuje se pouze dávka dotyčnému hospodářství příslušející.

§ 12.

Výměna osiva mezi samozásobiteli (osiva vlastní sklizně) jest povolena v jedné a téže obci se svolením obecního starosty, mezi různými obcemi téhož politického okresu se svolením politického okresního úřadu a mezi obcemi různých politických okresů nebo zemí se svolením zemské politické správy, pokud se týče zemských politických správ.